

ΕΙΣΗΓΗΣΗ
ΣΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ
ΤΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ ΟΙΚΟΔΟΜΩΝ & ΣΥΝΑΦΩΝ
ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΩΝ ΕΛΛΑΔΑΣ
ΣΤΙΣ 26 ΦΕΒΡΑΡΙΟ 2006

Συνάδελφοι,

Το Γενικό Συμβούλιο της Ομοσπονδίας μας συγκαλείται σε μια περίοδο ιδιαίτερα κρίσιμη, τόσο για τον κλάδο μας, όσο και γενικότερα για όλη την εργατική τάξη.

Τα πυρά του κεφαλαίου, της σημερινής και προηγούμενης κυβέρνησης, που μέχρι τώρα σημάδεψαν λίγες - λίγες τις κατακτήσεις και τα δικαιώματα των εργαζομένων, σήμερα επικεντρώνονται στην καρδιά των δικαιωμάτων.

Η λεγόμενη «διευθέτηση του χρόνου εργασίας» σε συνδυασμό με την επιχειρούμενη κατάργηση των Συλλογικών Συμβάσεων Εργασίας (ΣΣΕ) διαμορφώνει το τοπίο: *Εργάτες χωρίς δικαιώματα, εργάτες σε πλήρη εξαθλίωση.*

Η ψήφιση, το καλοκαίρι, του Νόμου 3385, ανατρέπει πλήρως το σταθερό χρόνο εργασίας, αυξάνει την ιδιόρρυθμη υπερωριακή απασχόληση, μειώνει την αμοιβή της υπερωρίας, ενώ «η διευθέτηση του χρόνου εργασίας» αποδυναμώνει τις ΣΣΕ, αυξάνει το χρόνο εργασίας, καταργεί την Κοινωνική Ασφάλιση, απορυθμίζει την κοινωνική και οικογενειακή ζωή του εργαζόμενου, επιταχύνει τη φθορά της υγείας του, δημιουργεί προϋποθέσεις αύξησης των ατυχημάτων.

Το παζλ συμπληρώνει, η κατάργηση της Κυριακής αργίας στους εμποροϋπάλληλους, η αύξηση των αντικειμενικών αξιών, οι εξαγγελίες της Διοίκησης του ΙΚΑ για κατάργηση της κατώτερης σύνταξης, των Βαρέων και Ανθυγιεινών, το κτύπημα της σταθερής και μόνιμης δουλειάς με την εθελούσια έξοδο από τον ΟΤΕ, οι δίκες και καταδίκες εργατών, αγροτών, μαθητών και ο κατάλογος δεν έχει κλείσει.

Η επίθεση αυτή δεν αφήνει απέξω τους οικοδόμους. Για παράδειγμα, η αύξηση των αντικειμενικών αξιών αυξάνει τα φορολογικά βάρη του διαμερίσματος, το κάνει ακριβότερο, αυξάνει τις μεταβιβάσεις κλπ., άρα επιδεινώνει το ζήτημα της ανεργίας. Η κατάργηση των Βαρέων και Ανθυγιεινών Επαγγελματιών προσθέτει επτά χρόνια στον οικοδόμο για να πάρει σύνταξη. Το κτύπημα του σταθερού χρόνου εργασίας αποθρασύνει και τους δικούς μας εργοδότες να παραβιάζουν ωράρια, 5ήμερο κλπ.

Συνάδελφοι,

Η Διοίκηση της Ομοσπονδίας, το χρόνο που πέρασε, με ευθύνη, σταθερότητα και ταξικό προσανατολισμό, αντιμετώπισε αυτή την κατάσταση. Έκανε κάθε δυνατή προσπάθεια να οργανώσει την πάλη των οικοδόμων για την απόκρουση αυτής της πολιτικής, να συντονίσει τον αγώνα με άλλους κλάδους και τμήματα της εργατικής τάξης.

Στη βάση αυτή, ενημέρωσε σε τακτά χρονικά διαστήματα τα στελέχη του κλάδου με Περιφερειακές συσκέψεις, ανέπτυξε αγωνιστικές κινητοποιήσεις, απεργίες, συλλαλητήρια κλπ. Τα Σωματεία με Γενικές Συνελεύσεις, περιοδείες στις οικοδομές, συσκέψεις, προσπάθησαν να ενημερώσουν τον κλάδο και να τον προετοιμάσουν για δυναμικούς αγώνες. Συμμετείχαμε και στηρίζαμε όλο το αγωνιστικό πρόγραμμα του ΠΑΜΕ, τόσο στην Ελλάδα, όσο και στο εξωτερικό, με κάθε τρόπο.

Πιστεύουμε, ότι μέσα απ' αυτή τη δράση, νέες δυνάμεις αναδείχτηκαν στο οικοδομικό κίνημα και εντάχθηκαν στην οργανωμένη δράση των Συνδικάτων. Είναι χαρακτηριστικό, ότι στις εκλογές ορισμένων Συνδικάτων εκλέχτηκαν αρκετοί νέοι συνάδελφοι, αυτοί που αντικειμενικά θα πάρουν τη σκυτάλη του αγώνα το επόμενο διάστημα.

Είναι φανερό, ότι θα θέλαμε να γίνουν περισσότερα, να έχουμε μεγαλύτερη δύναμη για καλύτερα αποτελέσματα, για νέες κατακτήσεις. Μη μας διαφεύγει όμως ότι τη μάχη τη δίνουμε σε έντονα δύσκολες συνθήκες, σε συνθήκες βάρβαρης επίθεσης του κεφαλαίου από τη μια και από την άλλη με μια συνδικαλιστική πλειοψηφία στα ανώτερα όργανα του εργατικού κινήματος, που λειτουργεί εχθρικά απέναντι στην ταξική πάλη. Είναι «το μάτι και το αυτί» του κεφαλαίου μέσα στο εργατικό κίνημα, κάνει κάθε προσπάθεια να υπονομεύσει, και όπου δεν μπορεί, να αποτρέψει τους αγώνες της εργατικής τάξης.

Μέσα λοιπόν σ' αυτές τις συνθήκες, θεωρούμε θετικό το γεγονός ότι, συμβάλαμε αποφασιστικά στην ανάπτυξη πολύμορφων αγωνιστικών κινητοποιήσεων, με συλλαλητήρια, απεργίες, καταλήψεις υπουργείων, διαμαρτυρίες, παραστάσεις σε υπουργεία κλπ. με το ΠΑΜΕ και με άλλες οργανώσεις που βρισκόμαστε στον ίδιο βηματισμό.

Αναδείξαμε τη σύνδεση των προβλημάτων του κλάδου με τα γενικότερα προβλήματα της εργατικής τάξης, όπως τα ζητήματα της εισφοροδιαφυγής, της ογκομέτρησης, των «υπέρ αγνώστων» ενσήμων, των μέτρων υγιεινής και ασφάλειας στους χώρους δουλειάς.

Πανελλαδικά τα Σωματεία μας συμμετείχαν στις κινητοποιήσεις για την ειρήνη, με αντιπολεμικά συλλαλητήρια και άλλες δραστηριότητες.

Η δράση αυτή της Ομοσπονδίας, των Συνδικάτων μας, έβαλε το δικό της λιθαράκι στην ανάπτυξη των ταξικών αγώνων, στην ταξική ενότητα

της εργατικής τάξης, στην προβολή ενιαίων αιτημάτων, όπου είναι και προϋπόθεση για τη συσπείρωση και την κοινή δράση των εργαζομένων. Συνέβαλε στην ωρίμανση της συνείδησης της εργατικής τάξης ότι με τον κυβερνητικό, εργοδοτικό συνδικαλισμό από τη μια και με τα κόμματα της πλουτοκρατίας και του ευρωμονόδρομου από την άλλη η ζωή θα χειροτερεύει καθημερινά.

Σ υνάδελφοι,

Οι μέρες που περνάμε και αυτές που έρχονται φαίνεται ότι θα είναι ακόμα χειρότερες για την εργατική τάξη.

Ο Πρωθυπουργός ήταν σαφής στην ομιλία του μετά τον ανασχηματισμό της κυβέρνησης: «Θα συνεχίσουμε» είπε «με συνέπεια, σταθερά και με γρήγορους ρυθμούς τις αναδιαρθρώσεις. Είναι απαίτηση των πολιτών» τόνισε. Βέβαια, ο Πρωθυπουργός έκανε την εξής λαθροχειρία, μίλησε για απαίτηση των πολιτών. Στην κοινωνία, όμως δεν υπάρχουν απλά πολίτες, υπάρχουν τάξεις και η πολιτική τους υπηρετεί με συνέπεια τη τάξη των πλουτοκρατών. Αυτή τη διαχωριστική γραμμή θέλουν να αποκρύψουν από το λαό γι' αυτό προσπαθούν με διάφορα κόλπα να τον μπερδεύουν. Από την άλλη όμως, το δικό μας καθήκον είναι να αναδείξουμε τον ταξικό χαρακτήρα των προβλημάτων, την ύπαρξη ταξικών συμφερόντων και πως, Πρωθυπουργός, κυβέρνηση και δυνάμεις του ευρωμονόδρομου, τάσσονται με την τάξη των πλουτοκρατών. Να αναδείξουμε ότι για να περνάει καλά η μία τάξη πρέπει η άλλη να χάνει και στην προκειμένη περίπτωση αυτή που παράγει τον πλούτο είναι η εργατική τάξη και τον καρπώνεται η τάξη των αστών.

Σ υνάδελφοι,

Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι η επίθεση θα συνεχιστεί, οι όροι διαβίωσης της εργατικής τάξης, της λαϊκής οικογένειας, θα χειροτερεύουν. Καθημερινά, αυτά που μέχρι χθες θεωρούσαμε κεκτημένα δικαιώματα θα επιχειρούν οι αντίπαλοί μας να τα ανατρέψουν και θα μεγαλώνουν οι κίνδυνοι όσο το κίνημα δυσκολεύεται να απαντήσει, όσο οι εργαζόμενοι δεν ενισχύουν αποφασιστικά το μπόι των δυνάμεων που θα συγκρουστούν μ' αυτή την πολιτική. Σ' αυτή την κατεύθυνση επίθεσης στην εργατική τάξη είναι ενταγμένα μια σειρά αντεργατικά μέτρα και εξελίξεις που δρομολογούνται το τελευταίο διάστημα.

Πριν τέσσερις μέρες η κυβέρνηση έδειξε το αποκρουστικό της πρόσωπο, έδειξε πόσο αδιάτακτη γίνεται για να στηρίξει τα συμφέροντα του κεφαλαίου. Ο Καραμανλής άφησε στην άκρη τη «σεμνότητα και

ταπεινότητα» και εφάρμοσε το βάρβαρο, αντιδημοκρατικό μέτρο της επιστράτευσης των Ναυτεργατών, μετατρέποντας τα λιμάνια σε στρατόπεδα συγκέντρωσης.

Η ΝΔ ακολούθησε το δρόμο που άνοιξε η προηγούμενη κυβέρνηση, που πριν τρία χρόνια είχε επιστρατεύσει τους Ναυτεργάτες. Στόχος της, η εξυπηρέτηση των εφοπλιστών, η επίδειξη πυγμής στην εργατική τάξη. Επιδίωξε να στείλει μήνυμα σε όσους παλεύουν, όσους αγωνίζονται, όσους αμφισβητούν, ότι θα τους συνθλίψουν με τους μηχανισμούς που έχει στα χέρια της η εξουσία των πλουτοκρατών.

Αυτή την απόφαση τη συνέτριψε, τη μετέτρεψε σε καμένο χαρτί ο αποφασιστικός αγώνας των Ναυτεργατών, η αλληλεγγύη που επέδειξαν η εργατική τάξη, τα Συνδικάτα, τα λαϊκά στρώματα και εκατοντάδες άλλοι φορείς στον πολυήμερο αγώνα των εργατών της θάλασσας. Καταλυτικός ήταν ο ρόλος του ΠΑΜΕ σε όλη τη διαδικασία της απεργιακής κινητοποίησης σε ότι αφορά την κινητοποίηση των ταξικών δυνάμεων και γενικά του εργατικού κινήματος, τη περιφρούρηση του αγώνα, την έκφραση της αλληλεγγύης των Συνδικάτων.

Η Ομοσπονδία μας, όπως και άλλες Ομοσπονδίες, Εργατικά Κέντρα, Συνδικάτα, πήραν αποφάσεις για 24ωρη απεργία σε Αθήνα και Πάτρα. Άλλα Εργατικά Κέντρα και Συνδικάτα πήραν απόφαση για στάση εργασίας.

Θα τονίσουμε ξανά ότι απέναντι στην επιθετικότητα του κεφαλαίου, που θα ενταθεί το επόμενο διάστημα, η αλληλεγγύη της εργατικής τάξης είναι όπλο στα χέρια της, για την ανάπτυξη των αγώνων της, για την απόκρουση αυτής της πολιτικής, για να έχει κατακτήσεις. Δίνει κουράγιο στους εργάτες, λειτουργεί προωθητικά για το κίνημα.

Η εξαγγελία της **εισοδηματικής πολιτικής του 2006**, με αυξήσεις της τάξης του 3%, σηματοδοτεί τη μείωση του εισοδήματος και τη χειροτέρευση της ζωής μας. Η κυβέρνηση σταθερά προσανατολισμένη στην καπιταλιστική ανάπτυξη, την ανταγωνιστικότητα, την αύξηση των κερδών του κεφαλαίου, της απόφασης της Λισσαβόνας, με την εξαγγελία του 3% χαράζει οικονομική πολιτική, είναι ο πλότος για τη στάση των εργοδοτών στις συλλογικές διαπραγματεύσεις. Παράλληλα, ο κυβερνητικός, εργοδοτικός συνδικαλισμός οχυρώνεται πίσω απ' αυτό για να ξεπουλήσει και φέτος όπως - όπως την Εθνική Γενική Συλλογική Σύμβαση Εργασίας.

Η απαίτηση του ΣΕΒ για **κατάργηση των Συλλογικών Συμβάσεων Εργασίας**, η στάση της πλειοψηφίας της ΓΣΕΕ, η συμφωνία κυβέρνησης – αξιωματικής αντιπολίτευσης, έχει ήδη ανοίξει το δρόμο στους τραπεζίτες, όπου αρνούνται την υπογραφή της κλαδικής σύμβασης. Ο

δρόμος που ανοίγει ο ΣΕΒ και οι τραπεζίτες είναι φανερό ότι θα δυσκολέψει τη δική μας σύμβαση και για την υπογραφή και το ύψος της, αλλά και στα ζητήματα της εφαρμογής της και κύρια στα μεγάλα έργα.

Κατά τη γνώμη μας ο χώρος που βγαίνει μπροστά, για την κατάργηση φέτος των ΣΣΕ, για την κατάργηση της Κυριακής αργίας προχθές, για την ανατροπή των ασφαλιστικών δικαιωμάτων των τραπεζοϋπαλλήλων πέρις τέτοιο καιρό, δεν είναι τυχαίος. Όχι μόνο γιατί το τραπεζικό κεφάλαιο είναι ισχυρό, αλλά κυρίως γιατί «δείχνει τα δόντια του» σ' ένα χώρο που πριν 5-10 χρόνια θεωρούνταν οι εργαζόμενοι του «ελίτ της εργατικής τάξης». Μ' αυτό τον τρόπο στέλνουν μήνυμα στους υπόλοιπους εργαζόμενους πόσο αδίστακτοι είναι. Βέβαια αυτά δεν είναι τυχαία γεγονότα. Είναι αποτέλεσμα του προσανατολισμού και της αδράνειας που είχε το συνδικαλιστικό κίνημα τα προηγούμενα χρόνια σ' αυτό το χώρο, γι' αυτό και θα πρέπει να χρεωθούν το αποτέλεσμα οι συγκεκριμένες συνδικαλιστικές ηγεσίες.

Η επαναφορά των Τοπικών Συμφώνων Απασχόλησης στόχο έχει οι Δήμοι να παίξουν ρόλο προστοκρίαρου στην επιτάχυνση ανατροπής των εργασιακών σχέσεων, δηλαδή δουλειά χωρίς σύμβαση, χωρίς ωράριο, χωρίς ασφάλιση.

Η προώθηση ψήφισης της **οδηγίας Μπολκενστάιν**, από τις δυνάμεις του κεφαλαίου, του ευρωμονόδρομου, είναι παιδί της συνθήκης του Μάαστριχτ, συμβάλλει στην επιτάχυνση εφαρμογής της απελευθέρωσης των υπηρεσιών, την ελεύθερη κίνηση και συγκέντρωση κεφαλαίων. Στόχο έχει να κτυπήσει πολύπλευρα τους εργαζόμενους. Το δικαίωμα που δίνεται στους εργοδότες να μεταφέρουν προσωπικό με μεροκάματα που ισχύουν στις χώρες προέλευσης των εργαζόμενων θα έχει οδυνηρές συνέπειες για την εργατική τάξη και αυτό γιατί:

- ▶ Καταργούνται οι κλαδικές συμβάσεις εργασίας.
- ▶ Καταργείται το ωράριο.
- ▶ Ανατρέπονται οι όροι αμοιβής της υπερωριακής απασχόλησης.
- ▶ Το ΙΚΑ θα υποστεί σοβαρή οικονομική ζημιά, ενώ θα διευκολύνεται η ανασφάλιστη εργασία και στη ντόπια αγορά εργασίας.
- ▶ Αδυνατίζει και διασπάται το εργατικό κίνημα.
- ▶ Οι ίδιοι οι εργαζόμενοι, που δουλεύουν μ' αυτούς τους όρους, οδηγούνται στην πλήρη εξαθλίωση.

Γι' αυτό το καινούργιο έκτρομα της Ε.Ε είναι χρήσιμο να γνωρίζουμε τη στάση των πολιτικών και συνδικαλιστικών δυνάμεων.

Η ΝΔ και το ΠΑΣΟΚ, έβαλαν στην άκρη τους αρχικούς λεονταρισμούς τους, πιάστηκαν από τις δήθεν βελτιώσεις, «βάφτισαν το κρέας ψάρι» και το ψήφισαν.

Ο ΣΥΝ, αφού σύρθηκε μέσα από πολλά «ζικ ζακ» φραστικών διορθώσεων, τελικά το καταψήφισε. Μένει βέβαια πιστά αφοσιωμένος στην Ευρώπη των καπιταλιστών, στην Ευρώπη που η μήτρα της γεννά, παράγει, τέτοιες τερατογεννέσεις.

Το ΚΚΕ, με σταθερότητα και συνέπεια, το απέρριψε συνολικά γιατί πράγματι είναι ένα σύνολο αντεργατικών ρυθμίσεων και σαν τέτοιο δεν παίρνει γιατροσόφια.

Η Συνομοσπονδία Ευρωπαϊκών Συνδικάτων (ΣΕΣ) συμφώνησε για τις υποτιθέμενες τροποποιήσεις και έδωσε άφεση αμαρτιών στους χρηματοδότες της. Ανάλογη ήταν και η στάση της πλειοψηφίας της ΓΣΕΕ.

Η αναθεώρηση του Συντάγματος, που είναι στην ημερήσια διάταξη, έχει αντιδραστικό προσανατολισμό και έρχεται να ιχθυοποιήσει τον αντιδραστικό χαρακτήρα της απελευθέρωσης του χρόνου εργασίας, της ιδιωτικοποίησης της Παιδείας κ.ά.

Το κλείσιμο εργοστασίων, όπως της «ΚΟΚΑ ΚΟΛΑ», της υαλοφυγίας «ΓΙΟΥΛΑ», **οι καθημερινές απολύσεις**, αποτέλεσμα της πολιτικής που ακολουθεί η κυβέρνηση, το κεφάλαιο, πολλαπλασιάζουν την ανεργία, μακραίνουν τη στρατιά των ανέργων. Οι εφεδρείες διευκολύνουν τους εργοδότες για να συμπιέζουν τα μεροκάματα, τα ωράρια, για να διαμορφώνουν απεργοσπαστικούς μηχανισμούς, για φθηνή εργατική δύναμη.

Στο χώρο της οικοδομής, σήμερα, έχει αρχίσει και κάνει την εμφάνισή της η ανεργία. Βρισκόμαστε μπροστά σε μια νέα κρίση στην οικοδομή παίρνοντας υπόψη το γεγονός ότι μεγάλα έργα που να απορροφούν σημαντικό αριθμό οικοδόμων δεν φαίνονται στον ορίζοντα και επιπλέον η οικονομική δυνατότητα της λαϊκής οικογένειας ν' αποκτήσει σπίτι καθημερινά ελαχιστοποιείται.

Σ υνάδελφοι,

Η μέχρι τώρα εμπειρία, τα ίδια τα γεγονότα, δεν αφήνουν περιθώρια για αμφιβολίες, δεν μπορεί κανείς να έχει αυταπάτες στο γεγονός ότι η κυβέρνηση της ΝΔ ακολουθεί πιστά τη γραμμή της προηγούμενης κυβέρνησης, πατώντας στις ράγες της αντεργατικής πολιτικής που χάραξε και προώθησε. Η κυβέρνηση παίζει το ρόλο του συντονιστή στην αντιλαϊκή επίθεση και οι υπόλοιποι, ΠΑΣΟΚ, ΣΥΝ, κυβερνητικός, εργοδοτικός συνδικαλισμός, Συνομοσπονδία Ευρωπαϊκών

Συνδικάτων, καθένας έχει αναλάβει το δικό του ρόλο στην εξέλιξη της αντιλαϊκής παράστασης.

Από τα ίδια τα γεγονότα βγαίνει και το συμπέρασμα, τι θα κάνουμε, που θα στραφούμε, ποιους θ' αφήσουμε, με ποιους θα πάμε, ποια είναι η λύση του προβλήματος.

- Στα πλαίσια αυτής της πολιτικής τα προβλήματα της εργατικής τάξης θα οξύνονται.
- Τα κόμματα της πλουτοκρατίας είναι αυτά που προωθούν και εφαρμόζουν αυτές τις πολιτικές, άρα η εργατική τάξη πρέπει να τα βάλει στην άκρη.
- Τα κόμματα του ευρωμονόδρομου παίζουν το χαρτί του κεφαλαίου, αφού η δράση τους είναι στην κατεύθυνση αποπροσανατολισμού της εργατικής τάξης από το κύριο καθήκον της ανάπτυξης της ταξικής πάλης, της διαμόρφωσης μιας λαϊκής πλειοψηφίας που θα αφαιρέσει την εξουσία από τα μονοπώλια.
- Η συνδικαλιστική αριστοκρατία, που λυμαίνεται τα όργανα του εργατικού κινήματος, όχι μόνο δεν αναπτύσσει αγώνες, αλλά όπου αναπτύσσονται και δεν μπορεί να τους ελέγξει κάνει ότι μπορεί για να τους υποσκάψει, να τους εκφυλίσει, να περάσει την ηττοπάθεια στους εργαζόμενους.

Είναι πλέον ορατή η ταύτιση λόγων του Προέδρου της ΓΣΕΕ μ' αυτά του Προέδρου του ΣΕΒ

Δεν χωράει, συνάδελφοι, αμφιβολία ότι όλα αυτά δημιουργούν δυσκολίες στην ανάπτυξη του κινήματος. Δημιουργούν όμως και περιθώρια ανάπτυξης του κινήματος, από τις δυνάμεις εκείνες που ήταν ή είναι στην αναμονή, από τις δυνάμεις εκείνες που ξεγελάστηκαν και εναπόθεσαν ελπίδες στην αλλαγή διαχείρισης της εξουσίας, από τις δυνάμεις που μέχρι χθες μπορεί να θεωρούνταν προνομιούχες, σήμερα όμως χτυπιούνται αλύπητα απ' αυτή την πολιτική, από τις δυνάμεις που εναπόθεσαν ελπίδες και υποθήκευσαν αξίες στο ρουσφέτι και το βόλεμα.

Συνάδελφοι,

Στο σταυροδρόμι δε χάνουμε τον προσανατολισμό μας, δε χάνουμε την εμπιστοσύνη μας στην ταξική πάλη. Η πυξίδα της ιστορικής πείρας του εργατικού κινήματος και του ιστορικού ρόλου της εργατικής τάξης στον αγώνα για την απελευθέρωση από τα δεσμά του κεφαλαίου δείχνει σταθερά το δρόμο του ανειρήνευτου ταξικού αγώνα. Δείχνει ότι η πάλη, ο αγώνας για τη λύση των καθημερινών οξυμένων προβλημάτων του λαού, η αντίσταση στην αντιλαϊκή, αντεργατική πολιτική, ολοκληρώνεται μόνο όταν συνοδεύεται από αιτήματα που συγκρούονται

με την καρδιά του συστήματος και ωριμάζουν τη συνείδηση της εργατικής τάξης ότι η λύση βρίσκεται έξω απ' αυτό. *Προϋπόθεση* γι' αυτό είναι η οργάνωση της εργατικής τάξης, που σημαίνει ότι βασικό καθήκον για την Ομοσπονδία, για τα σωματεία μας, είναι η ανάπτυξη δεσμών με τους συναδέλφους, η σωστή λειτουργία των Διοικητικών Συμβουλίων των σωματείων, ο σωστός προσανατολισμός και δράση τους, η εγγραφή νέων συναδέλφων στα σωματεία που είναι κατά χιλιάδες έξω απ' αυτά. Δεύτερος βασικός παράγοντας είναι ο απεγκλωβισμός των οικοδόμων, γενικά της εργατικής τάξης από τα κόμματα του δικομματισμού και του ευρωμονόδρομου.

Κατά συνέπεια, αυτός ο αγώνας θα είναι αποτελεσματικός μόνο αν συγκεντρώνει δυνάμεις γι' αυτή τη σύγκρουση, τη σύγκρουση που η εργατική τάξη δεν θα παλεύει για το μερεμέτισμα της υπάρχουσας κατάστασης, αλλά για την κατάκτηση της δικής της εξουσίας. Έξω απ' αυτή τη γραμμή η εργατική τάξη θα συνεχίσει να έχει στο σβέρκο της το κεφάλαιο και να υφίσταται τη βαρβαρότητά του.

Σ *υναδέλφοι,*

Πριν ενάμιση μήνα περίπου συνεδρίασε η Διοίκηση, με αποκλειστικό θέμα, το ζήτημα της καταγγελίας των Συλλογικών Συμβάσεων, το πλαίσιο διεκδικήσεων και την οργάνωση της δουλειάς, ώστε αυτή η προσπάθεια να γίνει κτήμα των σωματείων, να περπατήσει μέσα στους συναδέλφους.

Για την υλοποίηση αυτού του προγράμματος πήραμε τα εξής μέτρα:

- ▶ Εκδώσαμε τετράπτυχη διακήρυξη, όπου στάλθηκε στα σωματεία και μοιράστηκε στους συναδέλφους.
- ▶ Πραγματοποιήθηκαν έξι Περιφερειακές συσκέψεις και συμμετείχαν 190 στελέχη μας (αναλυτικός πίνακας στο φάκελο).
- ▶ Συνεδρίασαν τα Διοικητικά Συμβούλια των σωματείων.
- ▶ Πραγματοποιήθηκε Γενικό Συμβούλιο στην Αθήνα.
- ▶ Συνεδρίασε η Εκτελεστική Γραμματεία για να ελέγξει τη δουλειά και πήρε πρόσθετα μέτρα.
- ▶ Κατεγράφησαν χώροι δουλειάς και υλοποιούνται προγραμματισμένες εξορμήσεις.
- ▶ Καθορίστηκαν Γενικές Συνελεύσεις των σωματείων για το επόμενο διάστημα, ενώ ορισμένες έχουν πραγματοποιηθεί.
- ▶ Συμμετείχαν τα σωματεία μας στο συλλαλητήριο του ΠΑΜΕ, ενημερώνοντας τους συναδέλφους μας με προκήρυξη που εκδώσαμε.

ΠΟΙΑ ΕΜΠΕΙΡΙΑ ΒΓΑΙΝΕΙ ΜΕΧΡΙ ΣΗΜΕΡΑ

1. Είναι θετικό ότι άνοιξε αυτή η κουβέντα στον κλάδο, όμως χρειάζεται πολύ δουλειά για να την καναλιτζάρουμε, να της δώσουμε σωστό περιεχόμενο.
2. Πρέπει η Διοίκηση να επιμένει περισσότερο και να βοηθήσουμε πιο αποφασιστικά τα στελέχη μας στις δυσκολίες που συναντούν στη δουλειά τους.
3. Το ζήτημα του μεροκάματου δεν ανοίγεται εύκολα και πιστεύουμε ότι έχει να κάνει με το γεγονός ότι στις διοικήσεις πλειοψηφούν οι εργολάβοι.
4. Σε πολλές περιπτώσεις το ζήτημα της εισφοροδιαφυγής πήρε το περισσότερο χρόνο στην κουβέντα, πράγμα που δείχνει ότι υπάρχει μεγάλο πρόβλημα.
5. Στη συντριπτική τους πλειοψηφία οι ομιλητές στις Περιφερειακές συσκέψεις μιλούσαν έξω από τη δική τους ευθύνη. Δηλαδή, έμεναν στο απυρόβλητο οι ευθύνες των συναδέλφων στο ζήτημα της λειτουργίας του σωματείου, του σχεδιασμού και της υλοποίησης του προγράμματος.
6. Είμαστε ακόμα μακριά από το να συνδέσουμε τα καθημερινά προβλήματα, αυτά που βιώνει καθένας στο γιαπί, στο σπίτι, στις διάφορες υπηρεσίες, το χαμηλό μεροκάματο, την ανασφάλιστη εργασία, το ωράριο και μια σειρά άλλα ζητήματα, με τη γενικότερη πολιτική κατάσταση, με την ευθύνη των κομμάτων της πλουτοκρατίας, του κυβερνητικού και εργοδοτικού συνδικαλισμού και τέλος να γίνεται διακριτός ο δρόμος, η διέξοδος της εργατικής τάξης απ' αυτή την κατάσταση.
7. Παρότι, σχετικά έγκαιρα, ανοίξαμε το ζήτημα υπάρχει δυσκολία στο σχεδιασμό, το προγραμματισμό, την καταγραφή χώρων δουλειάς κλπ. Είναι βέβαιο, ότι για να περπατήσει αυτή η δουλειά συνδυασμένη με τις κινητοποιήσεις που έχουμε το επόμενο διάστημα πρέπει να παρθούν πρόσθετα μέτρα, να γίνει καλύτερος σχεδιασμός από τις Διοικήσεις. Δεν υπάρχει χρόνος για χάσιμο.

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΙΣΜΟΣ ΔΡΑΣΗΣ ΜΕΧΡΙ ΤΟ 21^ο ΣΥΝΕΔΡΙΟ

Συνάδελφοι,

Κάτω από το βάρος των προβλημάτων, που συσσωρεύονται καθημερινά εξαιτίας της πολιτικής του κεφαλαίου, της κυβέρνησης και των συνοδοιπόρων της, τη πίεση του ταξικού κινήματος, η ΓΣΕΕ

υποχρεώθηκε να προχωρήσει σε κινητοποιήσεις. Αποφασίστηκε, **4ωρη στάση εργασίας Πανελλαδικά, στις 28 Φλεβάρη και 24ωρη Πανελλαδική Πανεργατική απεργία, στις 15 Μάρτη.**

Εκτιμώντας την επιτυχία, που σημείωσαν τα συλλαλητήρια του ΠΑΜΕ, στις 21 Φλεβάρη, σε 54 πόλεις, την ανταπόκριση των εργαζομένων στο κάλεσμά μας, πιστεύουμε ότι οι δυνατότητες ανάπτυξης του κινήματος καθημερινά βελτιώνονται, οι συνθήκες ζωής της εργατικής τάξης δημιουργούν καλύτερες προϋποθέσεις για την επιτυχία της απεργίας.

- Δεν καθυστερούμε ούτε ώρα, ριχνόμαστε στη μάχη, ενεργοποιούμε όλες μας τις δυνάμεις, όλες τις εφεδρείες μας, για την επιτυχία αυτών των κινητοποιήσεων. Με οδηγό το πλαίσιο αιτημάτων, που αποφασίσαμε στη συνεδρίαση για την καταγγελία της σύμβασης, ανοιγόμαστε στον κλάδο. Αναδεικνύουμε ότι τα αιτήματα που προβάλλουμε ακουμπάνε και ενδιαφέρουν κάθε οικοδόμο, κάθε εργατική οικογένεια.

Αναδεικνύουμε τις ευθύνες του κυβερνητικού, εργοδοτικού συνδικαλισμού και καλούμε τους οικοδόμους, τους εργαζόμενους να τον καταδικάσουν, να δυναμώσουν το ταξικό κίνημα.

Κάνουμε καθαρή την ευθύνη των κομμάτων της πλουτοκρατίας, της ΝΔ, του ΠΑΣΟΚ και όσων άλλων στηρίζουν αυτή την πολιτική. Καλούμε τους εργαζόμενους να τα εγκαταλείψουν μαζικά.

Συμμετέχουμε στις κατά τόπους απεργιακές συγκεντρώσεις του ΠΑΜΕ. Περιφρουρούμε την απεργία μας, δημιουργούμε απεργιακές επιτροπές σε μεγάλα κυρίως έργα. Σύνθημά μας την ημέρα της απεργίας: **«Ούτε ένας οικοδόμος στο γιαπί – Όλοι στις απεργιακές συγκεντρώσεις του ΠΑΜΕ».**

Οι Διοικήσεις των Σωματείων πρέπει να λύσουν το ζήτημα της περιφρούρησης της απεργίας. Δεν είναι δυνατόν να μετράμε την απεργία μέσα στις πόλεις και λίγα χιλιόμετρα παραέξω να δουλεύουν όλες οι οικοδομές.

- Συνεχίζουμε τη δουλειά μας στο ζήτημα των συλλογικών συμβάσεων παίρνοντας όλα εκείνα τα μέτρα που είναι αναγκαία για να έχουμε αποτελέσματα.
- Διοργανώνουμε το τρίτο 10ήμερο του Μάη ημερίδα, με θέμα: «Λαϊκή Κατοικία και ΟΕΚ».
- Διοργανώνουμε Συνέδριο, μαζί με τη Διεθνή Οργάνωση των Οικοδόμων, στη χώρα μας, στις 26 Σεπτέμβρη.

- Καθορίζουμε η επόμενη συνεδρίαση της Διοίκησης να γίνει στις 18 Μάρτη, με θέμα: «Σχεδιασμός της δουλειάς για τη 1^η Μάη».
- Να επιδιώξουμε, με αντιπροσωπεία μας, συνάντηση με Συνδικάτα από Βαλκανικές χώρες, κατά τους καλοκαιρινούς μήνες, είτε στη χώρα μας, είτε στις συγκεκριμένες χώρες.
- Είναι σε εξέλιξη και παρακολουθούμε το ζήτημα της ογκομέτρησης με βάση και την κουβέντα που έγινε στις Περιφερειακές Συσκέψεις για την εισφοροδιαφυγή κλπ. Τις επόμενες μέρες θα συναντηθούμε με το Διοικητή του ΙΚΑ και άλλους υπηρεσιακούς παράγοντες του Οργανισμού.

Σ υνάδελφοι,

Για προγραμματισμό νέων απεργιακών κινητοποιήσεων θα εκτιμήσει η Εκτελεστική Γραμματεία, ανάλογα με την εξέλιξη της κατάστασης.